

Álom

Apró pelyhek hullottak az eget teljesen eltakaró szürke felhőből, a fehér tájra. A szobámban egy lámpa sem égett, csak a kandalló fénye festette be a szobát pirosas színnel.

Egy forró csésze bögrével a kezemben lekuporodtam a tűz elé, és néztem a vörös lángokat, melyek a fát nyaldosták, halk ropogással. Apró neszre lettem figyelmes, a kiscicám, kinek a bundája oly' fekete, akár a korom, besétált és leült az ölembe. Simogattam selymes szőrét, és ő hangos dorombolással fejezte ki tetszését.

Felnézett a sárgába forduló, pompázó színjátékra, és őt is éppen annyira lenyűgözte, mint engem. Legszívesebben örökre itt maradnék a melegben és a fényben. Jólesően elnyújtóztam a padlón, cicámat magamhoz húztam, akár egy plüssmacit, így figyeltem tovább az elbűvölő jelenséget. Nem sokáig csodálhattam, mert egyre nehezebben tudtam nyitva tartani a szememet. Az álom sűrű ködként ölelt magához, majd egyszer csak elnyomott.

Egy sötét, nyirkos barlangban botorkáltam, kezemet az arcom előtt keresztbe tettem, hogy legalább azt ne verjem be, ha mást igen. Morgó és csúszó hangokat hallottam jobbról és balról. Az egyik sziklahasadékban megláttam egy nőnek mondható ijesztő alakot. A lábam földbe gyökerezett, csak álltam ott, és folyamatosan növekvő pánikkal meredtem a hátborzongató látványra.

Négy karja volt, az egyikben fegyvert, a másikban egy óriás levágott fejét tartotta. A többi két kezét áldóan emelte fel a körülötte ülő emberek feje fölé. Levágott kezekből alkotott övet és tigrisbőrt viselt, mást nem. A szemei vérben forogtak, a nyelve lógott. Őrjöngő táncot járt, melytől dobogott a padló. Hideg hatolt át a testemen, a tulajdonosa egy árny volt. Rám nézett, majd folytatta útját a kör felé. Megfordultam és elindultam valamerre. Imákat mormoltam, hogy ne részesüljek még egy ilyen élményben, hogy ne menjek neki semminek.

Hosszas bolyongás után végre fényt láttam. Elkezdtem gyorsabban menni felé, és az utolsó pillanatban megbotlottam egy kőben, és beleestem egy jéghideg vízzel teli pocsolyába. Először a hangok, aztán az a nő, majd a pocsolya, és még a kezemet is felsértettem. Feltápáskodtam a vízből, és beléptem a fénybe.

Magyar Izabella (12.c)

Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium, Zalaegerszeg